

въ втората степенъ се е разкривалъ планътъ на революцията, въ третата — времето за решителнитѣ действия, а въ четвъртата сж се взимали всички най-важни решения, подъ ръководството на Великия съветъ отъ 16 най-знатни хетеристи.

Че Селимински следва поне отчасти, и въ опростена форма, такава постепенность на посвещението, показва обстоятелството, дето едва откакъ организира добре своето Братство и се увѣрва въ значителния успѣхъ на идеята той минава къмъ ново заклеване на членоветѣ, — тоя пжтъ за да имъ разкрие и най-съкровената си мисль върху „предстоящата родоспасителна цель.“ Дали „братята“ отъ едната и отъ другата степенъ сж се подлагали на особено обредно приемане и сж имали условни символични знаци за разпознаване, не ни се съобщава. Но това изглежда твърде вѣроятно.

Първата ядка на „Народното братство“ въ Сливенъ се е състояла отъ следнитѣ членове-основатели, влѣзли всички въ настоятелството: 1. Ив. Селимински, 2. Нойко Божиловъ, 3. Добри Желѣзковъ (известниятъ фабрикантъ), 4. Коста Топракчиевъ, 5. Христодуль Топракчиевъ, 6. Цани Коньовъ, 7. Хаджи Людсканъ, 8. Паскаль Кутевъ, 9. Бяно Абаджията, 10. Мавроди Кожухартъ, и 11. Иванъ Куртевъ Папанчовъ. Доколко яка е била спойката помежду имъ и силенъ авторитетътъ на Селимински, показва фактътъ, че никога никой братственъ членъ не билъ издалъ тайната на организацията. Братя Топракчиеви, напр., имали още двамина по-възрастни братя, сжщо вѣрни и честни люде, които не влизали въ дружеството, и макаръ всички да живѣяли въ пълно братско съгласие, все пакъ по-старитѣ никога не узнали за членството на по-младитѣ. Селимински не само е умѣялъ да подбира, съ правиленъ усѣтъ за характеритѣ, своитѣ сътрудници, но имъ се е налагалъ съ всичкия чаръ на нравствената си личность, енергията си и безпогрѣшния си тактъ. Самъ той разкрива методата си да внушава довѣрие и да се налага безъ заповѣди по следния начинъ:

„Двигателъ на организацията бѣхъ азъ, безъ да провявамъ това предъ никого и никога, дори явно не се доближавахъ до събратята, нито разисквахъ явно общитѣ градски работи. Така успѣвахъ чудесно. Никога не пожелавахъ да затъмня себелюбието на другитѣ, отъ които